

часть отъ обсадиж-тж арміж (in mensa exercitus plebe si-
reumstipatus), която, като дойде на бряга, распрѣдѣлися на
рядове на длъжъ по бряга.

Коиго сж видѣли Българскы-ти войници казвать, че ед-
ни отъ тѣхъ были украшени съ златны щитове и съ позла-
тены копіи; у други сж свѣткали сребряни щитове и посре-
бряни копіи; друзи украшени съ всякаквы оржжія, и че всич-
мы-ти до единъ были покрыти съ плъно въурженіе.

(Militum alii aureis clureis et deauratis hastis, alii argen-
teis clupeis et hastis argento rutilantibus, alii quoque omni ar-
morum genere ornati, cuneti autem ferrocircumcincti).

Ахъ, тыя сж были златны-ты врѣмена Българскы !

Между това Императоръ-тж, като слязе отъ кораба,
стѣпи на приготвено-то мѣсто, влязе въ откры-тж-тж палат-
кж, и чякаше да дойде Царь-тж. Византійци-ти хвалять твр-
дый духъ на Императора и казвать, че връвлять съ тврды
стѣпки. Въ това врѣмя Българскы-ты офицери, като приды-
рижъ всичкж-тж машинж, на кож-то ся нахождаше палатка-
та, и като ся мѣнихъ съ залогы, врънахъ ся при свой Го-
сподарь. Царь-тж, забиколень отъ свои-ты Восводы и Офи-
церы, слуша тѣхно-то донесеніе, и, като слязе отъ коня, по-
брѣза да отиде по направеный мостъ въ палаткж-тж.

Въ исто-то това врѣмя Сенатори-ти и много любопытни
человѣци възлязохъ на стѣны-ты на града и глѣдахъ на то-
ва блистателно зрѣлище.

Слѣдъ обыкновенны-ты поздравленія, Господаре-ти нач-
нахъ договора.

Казвать, че вушь Императоръ-тж, слѣдъ поздравленіе-го,
произнесе на Владимира тжж рѣчь: „Азъ чохъ, че ты си
„истиненъ почитатель на Бога и си Христіанинъ, обаче твои-
„ты работы съ това никакъ ся не съгласувать; зачто Божи-
„ти почитатели и истинни-ти Христіане любятъ миръ и друж-
„бж; а само невѣрни-ти и язычници-ти проливать невиннж